

[Handelsministeren.]

lempelige Tilsyn, her er Tale om, end at komme ind under det direkte Bank- og Sparekassetilsyn efter Bank- og Sparekasseloven.

Jeg maa have misforstaaet det ærede Medlem Hr. Duborg, der sagde, at han havde givet Udtryk for den Opfattelse, at det alene var de Selskaber, der her var Tale om, de Selskaber, der var undersøgt, der skulde kontrolleres af selve Ministeriet. Det gør ikke Sagen lettere. Jeg vil hellere paatage mig at øve Kontrol med Andelskasserne, end jeg vil paatage mig gennem Ministeriet at øve Kontrol med de andre Virksomheder, der her er paa Tale; jeg mener nemlig slet ikke, at Andelskasserne virker paa en saadan Maade, at det skulde være vanskeligt at kontrollere dem. Men jeg mener, at hverken Kontrollen af dem eller af de andre Virksomheder bør henlægges under Handelsministeriet, men derimod skal henlægges under de Institutioner, vi allerede har til vor Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Duborg opretholdt sin Klage over, at jeg var kommet for sent i Vej med at iværksætte en Undersøgelse og var kommet for sent med Lovforslaget. Jeg har allerede sagt, at „J. A. K.“ — det er jo Hovedforeningen — blev startet i August Maaned, og allerede i December Maaned var Undersøgelsesudvalget nedsat. Derefter har Undersøgelsesudvalget kunnet gøre sit Arbejde færdigt i den følgende Maaned.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Duborg, at man behøvede ikke at have henvendt sig til disse to eller tre eller fire, der har været med til at foretage denne Undersøgelse, som Handelsministeriet har iværksat, der var mange andre, der kunde have foretaget den. Det vil jeg paa ingen Maade bestride; men det, det gjaldt om her, var at faa Mænd til at foretage denne Undersøgelse, om hvilke man paa Forhaand kunde sige, at deres Autoritet var en saadan, at ingen vilde betvivle, at de var i Stand til at gaa til Bunds i Sagen. Selvfølgelig kunde andre ogsaa have foretaget denne Undersøgelse, men det var nu min Opfattelse, at de Mænd, jeg valgte, var de rigtige, og det har da ogsaa vist sig, at den Undersøgelse, de har foretaget, den Redegørelse, de har givet til Handelsministeriet og derigennem til Offentligheden, i det store og hele har været uimodsaagt.

Hvis jeg Dagen efter Starten af „J. A. K.“-Bevægelsen var faret ud med en Undersøgelseskommission, er jeg temme-

lig tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlem Hr. Duborg og andre vilde have sagt, at det var det sædvanlige Udslag af Handelsministerens Tilbøjelighed til at ville regere, at ville bestemme, at optræde efter Mottoet: Vi alene vide! Jeg har ventet de 3 Maaneder; det ærede Medlem Hr. Duborg syntes; det var alt for længe, jeg syntes, det var en passende Tid, og jeg tror, de fleste vil give mig Ret i denne min Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Hasle talte nu paa en saadan Maade, at jeg ikke er i Tvivl om, hvorledes hans og Det konservative Folkepartis Stilling er, idet han sagde, at han kun havde Betænkelighed ved Lovforslagets § 7. Jeg maa beklage, at han og hans Parti har Betænkelighed ved denne Paragraf; den er jo ganske kort. . . . (Munterhed). Ja, jeg er ikke færdig med min Definition. . . . og ganske klar, den siger: De af denne Lov omfattede Virksomheder maa ikke udøve deres Forretninger paa et saadant Grundlag, at nogle Sparere væsentligt begunstiges paa andres Bekostning, hverken med Hensyn til Adgang til Laan, Laanenes Omfang, Rentevilkaar eller paa anden Maade.

Er der virkelig nogen, der mener, at det er urigtigt, hvad der her staar, at det er for strengt at sige, at de paagældende Virksomheder ikke maa udøve deres Forretninger paa et saadant Grundlag, at nogle Sparere væsentligt begunstiges paa andres Bekostning? Mener man da virkelig, at en Forretning af den Karakter, her er Tale om, skulde kunne føres under Statens Kontrol saaledes, at nogle af Sparerne blev væsentligt begunstiget paa andres Bekostning? Det kan jeg ikke tro. Jeg kan heller ikke tro, at nogle skulde have bedre Adgang til at faa Laan end andre. Vilkaarene maa da være de samme, der maa ikke være Vilkaarlighed hverken i den ene eller den anden Retning. Det er det, Paragraffen kort og knapt giver Udtryk for, og jeg vil haabe, at de Konservative vil overvinde Betænkelighederne ved denne Paragraf.

I denne Forbindelse vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, at han tager ganske fejl, naar han mener, at jeg har en særlig Lyst til paa diktatorisk Maade at diskutere med de Konservative. Tværtimod, jeg er ked af, at jeg saa ofte maa savne de Konservatives Tilslutning til de Foranstaltninger, der er Tale om at faa truffet, jeg vilde særdeles gerne have haft Det konservative Folkepartis Medvirkning ved Lovgivningsarbejder, hvor de har meldt sig fra.